

København d. 14. december 2022

Referat af ordinær generalforsamling 2022

Tirsdag den 13. december 2022 kl. 16.00

På Vinbaren Josephine

Frankrigsgade 15, 2300 Københvan S

Dagsorden ifølge Vedtægternes § 5. 1.

1. Valg af dirigent

Philip Lønborg

2. Bestyrelsens beretning

3. Fremlæggelse af det reviderede årsregnskab til godkendelse

Et budget for det kommende år blev efterlyst

4. Fastsættelse af kontingent

Bestyrelsen forslag om uændret kontingent blev vedtaget

5. Forslag fra bestyrelse, vedtægtsændringer og indkomne forslag i øvrigt

Der var ingen forslag

6. Valg af medlemmer til bestyrelsen. Desuden vælges indtil 2 suppleanter som 1. og 2. efter stemmetal

Jenny Bendix Becker og Amalie Loft var på valg. Begge genopstillede og blev valgt.

Mathias Mentze og Malene Bach træder ud af bestyrelsen

Anders Brøgger (ny) og Leif Hansen (ny) blev valgt.

7. Valg af 2 revisorer

Kirsten Teglgaard og Leila Krog blev genvalgt som revisorer

8. Eventuelt

Dirigenten takkede forsamlingen for god ro og orden

Formanden takkede dirigenten for veludført arbejde

Efter generalforsamlingen holdt Martin Zerlang et inspirerende oplæg om byen historie og udvikling.

Efter foredraget var Forskønnelsen vært Diplomerings 2022.

København d. 12. november 2019

Bestyrelsens beretning til generalforsamlingen 2022

Forskønnelsen har i året der gik, haft travlt med at finde sine ben i en by, der vokser hurtigere end godt er. Bygninger, nej, bydele er blevet noget der rejses *over night*.

Én dag kører man gennem Bredgade, kaster et blik ned mod havnen, nyder synet af det åbne himmelrum og fryder sig over klimaprojektet på Skt. Annæ Plads, som har skånet så mange kældernedgange og kældre i Frederiksstaden imod oversvømmelser de seneste somre.

Næste dag er den samme udsigt blokeret af et antal megalomane byggeblokke i en mærkelig form ude på Papirøen. Legoklodslignende huse, der hverken i udtryk eller størrelse forbinder sig med skuespilhuset, Toldboden eller de statelige bygninger langs Skt. Annæ plads. Nu ligner Eigtveds og Hetschs palæer små pæne rækkehuse. Proportionerne skrider.

Tempoet hvormed ting sker er højt. I hvert fald for højt til, at vi rigtig kan følge med. Det er måske heller ikke meningen. Man står overfor en mur af på forhånd vedtagne beslutninger. Vi kan bare nævne den påtænkte nedrivning, kaldet ombygning, af den legendariske Paladsbiograf, udsmykket af Poul Gernes. Vores bestyrelsesmedlem Amalie Loft har skrevet et indlæg i Altinget om en ustyrlig farce af en borgerhøring i den sag. Indlægget kan læses på forskønnelsens hjemmeside.

Enhver kritik af byggetilladelser, nedrivninger og arealdispositioner tilbagevises med henvisning til den massive befolkningstilvækst, som gør det nødvendigt at bygge, eller omvendt, at rive ned i lyn tempo. Ofte på steder som burde friholdes. (Fiskerhavnen, Amager Fælled). Eller steder, hvor et gennemtænkt genbrug af bygninger til brug for almenvældet vil være det eneste rigtige. (Jernbanebyen, det sidste ubebyggede område på Vesterbro).

Argumentet om behovet for boliger til de mange nye borgere, der øjensynligt strømmer mod hovedstaden, lyder ofte hult. I hvert fald udhules det af den forholdsvis høje del af det nye byggeri som er uden bopælspligt. For eksempel på omtalte Papirø.

Men vi kan råbe og skriges så meget vi orker. Indvandringen til byen betyder flere betalere, højere forbrug og flere investeringer. Byen gror. Byen er blevet RIG. Den har rejst sig fra fattigdommen, siges det. År efter år kåres København af diverse livsstilsmagasiner til verdens bedste by. Og vi flyder

da også i gode restauranter, cafeer og lækre butikker, der sælger internationale brands. Men vi skiller os ikke længere ud. Egenarten er røget på den konto. Som så mange andre byer er København forvandlet fra produktions- til forbrugsby.

Grunden til al rigdommen blev lagt dengang Rådhuset solgte Kalvebod Brygge til Skanska uden betingelser, hvorefter Skanska udstykkede grunden og solgte den videre, uden betingelser. Der opstod et ramaskrig, dengang de første ulykkelige bygninger rejste sig. Byens borgere var i chok. Men til ingen nytte. Proceduren gentog sig. Denne gang på Amager Strandvej. Så var plasteret ligesom revet af, uskylden røget. Nu kunne man alt. Da Ørestad blev indviet hørte vi overborgmesteren -med stor patos - sige: Jeg ser et nyt Manhattan for mig! Ved indvielsen af Nordhavn, sagde han nøjagtig det samme: Jeg ser et nyt Manhattan for mig!

Og han fik ret, København blev et nyt Manhattan på den måde, at det efterhånden kun er velhavere der har råd til at bo i vores by.

Ensartetheden, også den økonomiske, breder sig. Diversiteten, som er så vigtig i alle livets forhold, forsvinder. Det bliver sværere og sværere at kende forskel på de nye bydele. Byggeriet og dermed beboersammensætningen, er foruroligende ens – og hov, 'var der egentlig en arkitekt til stede?' som Ane Cortzen så rigtigt spørger i sin TV-serie om dårligt byggeri.

Dertil kommer det voksende antal mennesker, der jages ud af byen af den simple grund, at de ikke længere har råd til at blive boende.

Det medfører alt sammen en strøm af problemer. Som man forsøger at løse ved at bygges mere - og mere. Og billigere og billigere.

Ikke anderledes, ikke progressivt, ikke smukt - og slet ikke bæredygtigt.

Dét kan ende med at blive en på enhver måde dyr løsning.

Bæredygtighed

I Forskønnelsens Mission står, at vi med fokus på kvalitet og bæredygtighed stiller de kritiske spørgsmål og bidrager til en konstruktiv debat om udviklingen af hovedstadens bygninger og byrum.

Arkitektur er "det bærende og det bårne". Arkitektur handler om at bære. Soklen bærer muren, muren bærer taget, taget bærer tagrytteren. Og arkitekturen bærer livet inden for murene og livet mellem husene. Sådan har det altid været.

Siden 1980'erne har et nyt begreb føjet sig til ideen om arkitekturens bæreevne og bærekraft, nemlig dens bæredygtighed.

Bæredygtighed eller bæredygtig udvikling blev i Brundtlandrapporten *Our Common Future* (1987) defineret som "en udvikling, der opfylder de nuværende behov, uden at bringe fremtidige generationers muligheder for at opfylde deres behov i fare".

Siden er begrebet om bæredygtighed blevet præciseret til at omfatte tre hovedvinkler: Et miljømæssigt perspektiv, et socialt perspektiv og et økonomisk perspektiv. En udvikling er bæredygtig når den ikke skader naturgrundlaget; når den ikke skader kulturgrundlaget, og når den ikke skader økonomien.

Til disse tre hovedvinkler vil Forskønnelsen føje en fjerde, æstetisk vinkel: Skønhed er også en uomgængelig dimension af den bæredygtige udvikling. Skønhed er et argument. Hvis en bygning er skøn eller hvis et byrum er skønt, er det i sig selv et argument for dets bevaringsværdi.

Skønhed handler om at kunne skønne – at finde balancer, at skabe balance mellem det varige og det foranderlige, at have blik for både helhed og detaljer.

I krydsfeltet mellem arkitektur og æstetik findes begrebet *topos*, altså sted. Begrebet er i sig selv slidstærkt og dermed 'bæredygtigt'.

Et eksempel på en sådan *topos* er haven. Den kendes fra Antikkens og Middelalderens æstetik som *locus amoenus*: et skønt (og dejligt og behageligt) sted, som er afgrænset, og som danner en selvberørende verden, der inkluderer træer, græs og vand.

Det *kunne* også være en by. I dag *kunne* man sige, at denne *topos* svarer til forestillingen om et selvberørende system, der uden at slide på naturgrundlaget og uden at opslides af tiden, sikrer fællesskabet inden for denne *topos*, og hvor fællesskabet fejrer sig selv med den skønhed, der kommer til udtryk i en balance mellem helhed og dele, mellem form og forandring.

Med andre ord: lad os begynde at reflektere over byen og dens udvikling som et økosystem, et bæredygtigt sted, også i æstetisk henseende: Et *locus amoenus*

I årevis har Forskønnelsen præmieret enkeltværker, bygning for bygning. Det gav mening engang.

Men det får vi sværere og sværere ved. Dels er det ikke helt nemt at finde bygningsværker der udmærker sig, dels føles det helt ude af trit med tiden. I dag hylder vi snarere det kloge genbrug, det nytænkende og sunde materialevalg, de smukke patineringer, holdbarheden og ønsket om, at husene vil ældes med ynde. Med andre ord, hylder god arkitektur og alt, hvad det kræver af omtanke og færdigheder og vilje at fremelske en sådan.

Sådan cirka har vi tænkt i vores søgen efter hæderværdige emner her i 2022.

Allerede 2021 præmierede vi byggerier, initiativer og præstationer, der alle udmærker sig ved at være båret af et bæredygtighedsperspektiv.

Det afspejledes i vores medlemsarrangementer der som vanligt tog udgangspunkt i de præmierede projekter

Årets medlemsarrangementer:

Vi besøgte i marts den meget vellykkede og roste bygning med en vidunderlig tagterasse på hjørnet af Ny Østergade og Store Regnegade, tegnet af Praksis Arkitekter. Her blev vi vist rundt af bygherre Morten Bold.

I april besøgte vi Frihedsmuseet i Churchillparken, tegnet af Lundgaard & Tranberg Arkitekter, hvor arkitekt Jens Øblom og projektchef på Nationalmuseet, Ulrik Abild, fortalte om museets tilblivelse.

I maj besøgte vi den nye indgang til Bispebjerg Kirkegård, skabt af VEGA, hvor landskabsarkitekt Anne Galmar fortalte om dette nye byrum, der, omend beskeden i størrelse, i den grad forskønner kvarteret, og inspirerer til lignende, nænsomme kvalitetsløft af en hel bydel.

Forårets udflugter sluttede af med en rundvisning på Refshaleøen. Historiker Thomas Warberg tog os med på en lang vandring, hvor vi fik indblik i de mange aktiviteter og nye tiltag i det tidligere militærområde.

Efterårets første arrangement var et besøg hos Lundgaard & Tranberg i Pilestræde. Arkitekterne tog godt imod os, og vi fik en fin indføring i den tankegang, der ligger bag tegnestuens uforlignelige evne til at skabe gode huse og udendørs rum.

Som follow-up på dét besøg, var det oplagt at besøge Skuespilhuset, som vi alle kender, men ikke nødvendigvis har haft mulighed for at komme ind bag kulisserne og høre om det driftige hus.

For få dage siden, den 8. december, skulle vi have afviklet årets sidste medlemsarrangement: arkitekt ph.d. Albert Algreen-Petersens foredrag med titlen: Patina som arkitektonisk ressource. baseret på Algreens ph.d.-afhandling med samme navn, og som han forsvarede i 2019. Desværre blev Albert syg, men professor Christoffer Harlang sprang til med kort varsel og holdt et fremragende foredrag om, hvordan man på hans afdeling underviser de kommende arkitekter. Man ville bare ønske at også 'færdige' arkitekter, bygherrer, developere, planlæggere og alle andre, der er med til at forme den by vi skal leve videre med og i, blev tvangsindlagt til at høre netop dét foredrag.

Repræsentationer:

Det Grønne Råd – København

Det Grønne Råd – Frederiksberg

Bygningskultur Danmarks repræsentantskab

Det organisatoriske

Medlemstallet har ligget stabilt gennem 2022, med en svagt nedadgående tendens. Det er et faktum, at FHF trods nogle nye medlemmer, fortsat skrumper medlemsmæssigt. Dette er meget bekymrende, og bestyrelsen vil arbejde endnu mere aktivt for at øge medlemstilgangen. Der findes desværre ikke nogen patentløsning.

Økonomien er god med et lille underskud i 2021/22. Underskuddet skyldes større udgifter til medlemsarrangementer. Kontingentindtægten er uændret.

Det er forventningen, at indtægter og udgifter i det kommende år vil være som i de foregående.